

Nr 232.

Av fru **Sjöström-Bengtsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om förskottering av underhållsbidrag till barn (bidragsförskottslag).

I Kungl. Maj:ts proposition nr 183 med förslag till lag om förskottering av underhållsbidrag till barn (bidragsförskottslag) ha endast föreslagits obetydliga höjningar av själva bidragsförskottsbeloppen. Dessa höjningar äro så små, att de icke kunna innebära någon nämnvärd förbättring av barnens levnadsvillkor. Höjningarna synas huvudsakligen hava vidtagits för att underlätta barnavårdsnämndernas arbete och för att få en jämnare skala för nedsättningen av förskottsbeloppet allt efter ökat barnantal.

Av pensionsstyrelsens yttrande över lagförslaget framgår emellertid tydligt och klart orättvisan i att bidragsförskottsbeloppen under rådande dyrtid bibehållas oförändrade, medan barnbidragsbeloppen genom dyrtidstilllägg blivit väsentligt höjda. De siffror pensionsstyrelsen anför äro förvisso talande. För exempelvis ett utomäktenskapligt barn i ortsgrupp 1, vars fader lever men icke förmår utgiva fastställt underhållsbidrag, utgå i bidragsförskott högst 240 kronor för år räknat, och detta även om fadern utfäst sig eller ålagts att betala mer än 20 kronor i månaden. Dör fadern, erhåller barnet däremot under budgetåret 1942/43 i högsta barnbidrag jämte dyrtidstilllägg 330 kronor, eller, om även modern avlidit, 400 kronor.

För en höjning av normalbeloppen talar också, såsom även Stockholms stads barnavårdsnämnd framhållit, att nuvarande normalbelopp i ett mycket stort antal fall ej varit tillräckliga för barnens försörjning. Följden härav har blivit, att fattigvård eller samhällsvård måst beredas barnen eller tidigare beviljad samhällsvård måst bibehållas. På detta sätt motverkas själva syftet med bidragsförskottslagen, som avsåg att skapa en annan hjälpform än fattigvård, då fäderna ej fullgjorde sin försörjningsskyldighet mot barn till ensamstående mödrar i små ekonomiska förhållanden. Om lagen skall kunna fylla sitt ändamål, synes det därför synnerligen angeläget, att bidragsförskottsbeloppen höjas.

Varken socialvårdskommittén eller departementschefen ha bortsett från det berättigade i att den allmänna prisnivåns höjning i och för sig motiverar högre bidragsförskottsbelopp. Det förefaller emellertid som om det till stor del varit lagens konstruktion, som lagt oöverbinnerliga tekniska hinder i vägen för en höjning av bidragsförskottsbeloppen. När det gäller våra barn, få dock icke några svårigheter av formell art stå hindrande i vägen för barnens välfärd.

Under åberopande av vad ovan anförts får undertecknad hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att i förslaget till lag om förskottering av underhållsbidrag till barn (bidragsförskottslag) storleken av bidragsförskottsbeloppen ökas, därvid som utgångspunkt tages en höjning av beloppen för ett barn med 60 kronor.

Stockholm den 6 april 1943.

Anna Sjöström-Bengtsson.
